

gemakkelijkheid in de behandeling van zaken en door de opgewektheid van zijn vernuft, in het gezellig verkeer bij U nagelaten heeft. Hij eindigde zijne aardfche loopbaan den 6den December des vorigen jaars, in den ouderdom van vier en vijftig jaren, diep betreurd door zijne bloedverwanten en vrienden. De geleerde wereld zal zijnen naam steeds met eerbied noemen, en ook wij, Mijne Heeren, zullen hem blijven vereeren als een opwekkend voorbeeld van hetgeen de mensch vermag, die zijne krachten kent en getrouwelijk besteedt.

Naauwelijks was de derde dag van dit jaar aangebroken, of dezelfde Klasse leed een ander gewoelig verlies in **WILLEM FREDERIK, Baron ROËLL**, die aan zijn liefhebbend gezin, aan zijne vele vrienden, aan de wetenschappen en het Vaderland, in den ouderdom van zeven en zestig jaren ontviel. Ik weet, Mijne Heeren, dat ik door het noemen van dezen naam niet dan gevoelens van hoogachting, eerbied en liefde opwek, welke Gij allen gewoon waart, den edelen man toe te dragen, van wien ik spreek. Gij eerbiedigdet hem, niet om den luister, die hem als een' der eerste en getrouwste Staatsdienaars omstraalde, maar omdat hij, naast den Troon geplaatst, wetenschap en kunst niet vergat, en te midden van zijne gewigtige staatkundige bemoeijingen, zijn hart voor al wat goed, edel en rein menschelijk is, geopend hield; Gij eerbiedigdet hem om de uitstekende gaven en kundigheden, waarmede zijn geest verrijkt was; Gij hadt hem lief om de zamenstemming van hoofd en hart, van denken, weten en gevoelen, van spreken en handelen, die er bij hem gevonden werd; hij was in Uw oog het levende beeld van *de wijsheid die van boven is, die in de eerste plaats zuiver is, doch daarenboven vreedzaam, bescheiden, gezeggelijk, vol mededogendheid, van goede vruchten, niet partijdiglijk oordeelende en ongeveinsd*. Die wijsheid begaf hem niet in den verheven stand, waarin hij door 's Konings vertrouwen geplaatst was; zij versierde hem als Lid van zoo vele geleerde Maatschappijen; zij bestuurde zijne oordeelvellingen in de bijeenkomsten van zoo vele Kommissiën bij onze Stichting

ting, waaraan hij een levendig en werkzaam deel nam; zij bleef hem bij in het gezellig verkeer, en verspreidde rondom hem eenen geest van kalmte, rustigheid en mildheid, waarbij men zich zoo wél bevond. Doch geen wonder, dat die wijsheid de vrucht was van zijne vroegtijdige en ijverig voortgezette beoefening der letteren. Door de volmaakte Godsdienst onderwezen, had hij in de harmonische zamenwerking van al de vermogens den mensch verleend, het doel van zijn leven erkend; hij had steeds geleefd in het geloof aan het naauw verband van tegenwoordigheid en toekomst, en zich door de gedachte laten besturen, dat *de kennis vergaat, maar dat de liefde blijft, omdat zij de meeste is*. Vraagt Gij naar bepaalde blijken van kunde en doorzigt, die ROËLL, als Lid van onze Stichting gegeven heeft: zijne Medeleden in de Klasse zullen U met hoogen lof verhalen van onderscheidene voorlezingen, zoo als: over *de Vereeniging der Noord- en Zuid-Nederlandsche Gewesten tot één Koninkrijk*; Gij behoeft alleen zijne verhandeling op te slaan over *de Ridderorde van het Gulde Vlies*, die in de werken van het Instituut is opgenomen. Doch zijn gansche leven getuigt meer voor hem, dan vergankelijk schrift vermag; wij blijven hem vereeren om zijne onwankelbare getrouwheid aan God, aan Koning en Vaderland, aan eer en plicht, en willen hem navolgen als het voorbeeld van eene door Godsdienst geheiligde beoefening van wetenschap en kunst.

Langen tijd scheen het, als of de Derde Klasse, even als de Eerste, in het verloop van jaar van smartelijke verliezen zou verschoond blijven, doch de ondervinding der laatste vijf weken heeft ons de ijdelheid van onze verwachting in dezen op eene ontmoedigende wijze doen kennen, in het overlijden van CASPAR JACOB CHRISTIAAN REUVENS, Hoogleeraar in de Oudheidkunde aan de Hoogeschool te Leiden. Hoe stonden wij verslagen, bij het vernemen der onverwachte treurmaal, dat de dood dezen voortreffelijken man, in den ouderdom van naauwelijks twee en veertig jaren, aan de geleerde wereld, aan zijne rechtgenooten, kinderen, en vrienden ontrukte had, op zijne terugreis